

DECIZIA nr. 128 din 2016
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC XXX SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Sector 1 a Finantelor Publice cu adresa nr. X/2015 inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015 cu privire la contestatia societatii **XXX SRL** cu domiciliul fiscal in Municipiul Bucuresti, Sector ....

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X/2015, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-S1 X/2015, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/2015 si comunicate, prin remitere sub semnatura, la data de 21.08.2015, prin care organele fiscale au stabilit **TVA suplimentara si respinsa la rambursare** in suma de X lei, din care **se contesta suma de X lei.**

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile art. 352 alin. (1) si (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC XXX SRL.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata SC XXX SRL solicita desfiintarea in parte a deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S1 X/2015, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice si a raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/2015 pentru **TVA suplimentara si respinsa la rambursare in suma de X lei**, din suma totala de X lei.

În sustinerea contestatiei Asocierea arata, in esenta, urmatoarele motive:

1 .Cu privire la suma de X lei TVA neadmisa la deducere

Suma de X lei reprezinta taxa inscrisa in factura nr. X/2015 emisa de X Romania SRL, reprezentand "decontare consum utilitati ianuarie 2015 pentru locatia Ansamblu Imobiliar X" pe care nu a dedus-o. Suma de X lei a fost contabilizata in contul 635, analitic 14, ca nedeductibila fiscal si nu in contul 4426- TVA deductibila.

Pe cale de consecinta in mod nejustificat organele de inspectie fiscala au respins la rambursare si au considerat ca nedeductibila TVA in suma de X lei.

Ca probe ale celor afirmate se depun anexa 4 - Registrul jurnal si anexa 5 - Jurnalul de cumparari.

2 .Cu privire la suma de X lei TVA neadmisa la deducere

Suma reprezinta 50% din taxa aferenta unor achizitii de autoturisme de la Renault Comercial, dedusa in procent de 100%, in perioada mai-august 2014, neadmisa la deducere de organele fiscale pe motiv ca nu s-au prezentat documente din care sa rezulte ca autoturismele au fost utilizate exclusiv in scopul activitatii economice.

Se sustine, in contextul citarii art. 4 din Directiva 112/2006/CE ca organele de inspectie fiscala nu au solicitat astfel de dovezi.

Anexeaza foi de parcurs intocmite pentru cele 5 autoturisme ce au facut obiectul achizitiilor pentru care nu s-a admis deducerea taxei, din care arata ca rezulta utilizarea exclusiva a autoturismelor in scopul activitatii economice, respectiv in incinta aeroportului Otopeni, pentru transport piese de schimb pentru aeronave, pentru deplasari la banci, institutii, tribunal, furnizori si clienti. Se anexeaza si normele proprii de consum, stabilite pentru cele cinci autoturisme.

3. Cu privire la suma de X lei TVA neadmisa la deducere

Suma reprezinta 50% din taxa aferenta unor achizitii de carburant auto si anvelope, dedusa in procent de 100%, neadmisa la deducere de organele fiscale pe motiv ca nu s-au prezentat documente (foi de consum, deconturi, fise de consum) din care sa rezulte ca autoturismele au fost utilizate exclusiv in scopul activitatii economice.

Societatea sustine ca organele fiscale nu i-ar fi adus la cunostinta aceste constatari si nu au solicitat prezentarea de documente care sa ateste utilizarea autovehiculelor in scopuri economice. Societatea a intocmit foi de parcurs pentru o parte a autovehiculelor alimentate, avand dreptul sa deduca integral TVA aferenta carburantilor folositi de acestea.

O parte insemnata a carburantilor achizitionati fost folosita pentru generatorul electric si nu ca si carburant auto. In plus societatea nu si-a exercitat dreptul de deducere in intregime a TVA, deoarece o parte a TVA a fost inregistrata ca si cheltuiala nedeductibila fiscal (in contul 635.14-„Cheltuieli cu impozite si taxe nedeductibile”).

Se face o prezentare a fiecarei facturi de achizitie carburanti, cu precizarea TVA considerata nedeductibila de societate, si alte precizari referitoare la autovehicule pentru care s-au intocmit foi de parcurs, cu drept de deducere 100%, autovehicule pentru care nu s-au intocmit foi de parcurs, cu drept de deducere 50% si motorina achizitionata pentru functionarea generatorului electric, cu drept de deducere integral.

Se arata ca si societatea si-a considerat nedeductibila taxa mai mult decat ce era legal, iar din cea considerata de organele fiscale ca nedeductibila majoritatea sumelor erau deductibile. Valoarea totala a TVA, respinsa fara temei de organele fiscal, aferenta achizitiilor de carburanti de la Rompetrol este in suma de X lei lei.

In mod asemanator se face o prezentare a fiecarei facturi de achizitie anvelope, aratandu-se ca s-a respins nemotivat la rambursare TVA in suma de X lei.

In concluzie din TVA neadmisa la deducere in suma de X lei suma de X lei a fost respinsa fara temei.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice au efectuat o inspectia fiscala la SC XXX SRL, perioada verificata in privinta taxei pe valoarea adaugata fiind 01.05.2014-28.02.2015. Inspectia a avut ca obiectiv solutionarea cererii de rambursare a TVA formulate prin Decontul cu suma Negativa de taxa pe valoarea adaugata, cu Optiune de Rambursare (DNOR) depuse de societate pentru luna februarie 2015.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-S1 X/2015, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/2015, s-a aprobat rambursarea sumei de X lei, s-a stabilit TVA suplimentara si respinsa la rambursare in suma de X lei, din care se contesta suma de X lei aferenta unei facturi de stornare.

În decizie s-au prevăzut ca motive de fapt pentru TVA neadmisa la deducere în suma de X lei:

- suma de X lei din factura nr. X, emisă de X Romania SRL, reprezentând taxa dedusă de societate "decontare consum utilități ianuarie 2015 pentru locația Ansamblul Imobiliar X";

- suma de X lei reprezintă 50% din taxa dedusă de societate în procent de 100%, pentru achiziții de autoturisme de la Renault Comercial, în perioada mai-august 2014, neadmisa la deducere de organele fiscale, pe motiv că nu au fost prezentate pe parcursul inspecției fiscale documente justificative din care să rezulte că autoturismele au fost utilizate exclusiv în scopul activității economice;

- suma de X lei (din care se contestă X lei) reprezintă 50% din taxa dedusă de societate în procent de 100% pentru achiziții de combustibil și anvelope pentru autoturisme, pe motiv că nu au fost prezentate pe parcursul inspecției fiscale documente justificative (foi de parcurs, deconturi, fișe de consum) din care să rezulte că autoturismele au fost utilizate exclusiv în scopul activității economice.

Ca temelii de drept sunt menționate prevederile art. 141 indice 1 din Codul fiscal privind limitarea dreptului de deducere al taxei la 50%.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatara și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

III.1 .Cu privire la suma de X lei TVA neadmisa la deducere

Cauza supusă soluționării este dacă în mod temeinic organele fiscale nu au admis la deducere TVA în suma de X lei, în condițiile în care societatea susține că nu a efectuat deducerea sumei, depunând unele documente în acest sens.

În fapt, prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-S1 X/2015, emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-S1 X/2015, nu s-a admis la deducere suma de X lei TVA dedusă din factura nr. X, emisă de X Romania SRL.

Societatea susține că nu a dedus această sumă a TVA, că a înregistrat-o ca o cheltuială nedeductibilă, depunând copii după unele documente de evidență contabilă și fiscală.

În drept, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală aprobat prin O.G nr. 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 7 Rolul activ

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul."
potrivit art. 105 și art. 109 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare";

„Art. 65 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii”;

„Art. 94 Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a **tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane** privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) **analiza și evaluarea informațiilor fiscale**, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

"Art. 105. - (1) Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere".

Conform Normelor metodologice de aplicare a art. 105 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin H.G. nr. 1.050/2004:

"102.1. La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea in vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.

102.2. Cand este necesar, organul de inspectie fiscala va anexa la actul de inspectie fiscala copii de pe documentele care au stat la baza constatarilor efectuate cu ocazia inspectiei. Dispozitiile art. 54 din Codul de procedura fiscala sunt aplicabile".

Se retine că, potrivit normelor legale sus-citate, organul de inspectie fiscala are obligatia de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii, de a determina corect situația fiscală a contribuabilului, avand in vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale. La actul de inspectie se anexeaza copii de pe documentele care au stat la baza constatarilor efectuate cu ocazia inspectiei.

In speta prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul de inspectie fiscala se limiteaza in a critica forma documentelor depuse de contestatara si a specula eroarea inscrierii numarului facturii ca X/2015 in loc de X (in conditiile in care "7" si "7" apar pe aceasi tasta), dar fara a depune la dosarul contestatiei copii dupa jurnalul de cumparari al societatii din 24.02.2015 sau din alte perioade, care sa confirme criticile in cauza.

În Instrucțiunile privind întocmirea și obiectivele minimale ale Raportului de inspectie fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.181/2007 privind modelul și continutul Raportului de inspectie fiscale se precizeaza:

"Capitolul III - Constatari fiscale

Pentru fiecare obligatie fiscala care a facut obiectul inspectiei fiscale se vor avea in vedere si se vor cuprinde in constatarile urmatoarele:

[...]

2. Obiective minimale avute in vedere

In actiunea de inspectie fiscala se vor avea in vedere urmatoarele obiective minimale:

- verificarea realitatii declaratiilor fiscale si informative in corelatie cu datele din evidenta contabila, registrele societatii sau orice alte documente justificative existente in societate ori obtinute prin controale incrucisate, precum si cu alte declaratii depuse in conformitate cu legile speciale".

In cuprinsul RIF-ului sau in decizia contestata nu se mentioneaza cum s-a constatat ca a fost dedusa de societate TVA in suma de X lei, respectiv daca s-a verificat jurnalul de cumparari in corelatie cu evidenta contabila si decontul de TVA. Prin urmare organul de solutionare a contestatiei se afla in imposibilitate de a analiza sustinerile contestatarei comparativ cu constatările organelor de inspectie fiscala si totodata documentele depuse in copie de contestatara nu pot fi comparate cu copii ridicate de organele de inspectie fiscala.

Din jurnalele contabile auxiliare depuse de societate (copii simple) rezulta ca la pozitia nr. 824/28.02.2015 s-a inregistrat inchiderea contului 4426 TVA deductibila cu un cont de cheltuiala cu nr. 635.14, pentru TVA in suma de X lei cu descrierea XRo-utilitati. Deducerea taxei ar fi presupus inchiderea contului 4426 cu contul 4427 TVA colectata sau, in cazul in care in perioada fiscala taxa de dedus este mai mare decat taxa colectata, si cu contul 4424-TVA de recuperat.

In jurnalul de cumparari, la pozitia 38, pentru factura 14768 se inscrie taxa de X lei ca taxa de dedus exigibila iar la pozitia nr. 42, pentru aceeași factura 14768, se inscrie taxa ca exigibila cu suma de minus X lei, astfel taxa nu s-ar deduce.

Cum organul de solutionare a contestatiei nu poate efectua o analiza completa a deducerii taxei in luna februarie 2015, respectiv a deducerii sau nededucerii de X lei, neavand la dispozitie toate documentele necesare, pentru analiza corelatiei jurnale de TVA - evidenta contabila -decont de TVA, nu se poate retine nici ca societatea face dovada deplina a sustinerilor sale.

Se retine astfel ca situatia de fapt nu rezulta cu claritate nici din constatările organelor de inspectie fiscala si nici din sustinerile si dovezile contestatarei.

Avand in vedere cele anterior prezentate urmeaza a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca:

"prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.5, 11.6 si 11.7 din Instructiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin OPANAF 2906/2014;

"11.5. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeași perioada si același obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii. "

Pe cale de consecință, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S1 X/2015, va fi desființată pentru suma de X lei TVA stabilită suplimentar, urmând ca organele fiscale să procedeze la o nouă analiză pentru stabilirea tratamentului fiscal corespunzător tranzacției în cauză, având în vedere prevederile legale aplicabile speței și reținerile din prezenta decizie.

III.2. Cu privire la TVA neadmisa la deducere în suma de X lei

Cauza supusă soluționării este dacă în mod temeinic organele fiscale nu au admis la deducere TVA în suma de X lei, prin aplicarea limitării speciale de 50% a dreptului de deducere a taxei pentru achiziții de autoturisme, carburant și piese auto, în condițiile în care societatea depune la dosarul contestației foi de parcurs privind utilizarea vehiculelor exclusiv în scopul activității economice, neanalizate de organele de inspectie fiscală.

În fapt, prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice nr. F-S1 X/2015, emisă de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice în baza raportului de inspectie fiscală nr. F-S1 X/2015, nu s-a admis la deducere TVA în suma de X lei (X lei + X lei), reprezentând 50 % din taxa dedusă de societate pentru achiziția de autoturisme, respectiv carburant și piese auto.

Societatea susține că deține documentele pentru a deduce taxa în proporție de 100%, din care rezultă că achiziția și utilizarea autoturismelor a fost destinată în exclusivitate activității sale economice.

În drept, potrivit prevederilor Codului fiscal aprobat prin L. nr. 571/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare și normelor metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004:

“Art. 145¹ Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepție de la prevederile art. 145 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.”

Norme metodologice:

Art. 145¹

“45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile se înțelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparații, de întreținere, cheltuielile cu lubrifianți, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcționarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înțelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depășește 3.500 kg și nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, în sensul art. 145¹ alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 145 și la art. 146 -

147[^]1 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poștale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deplasări pentru intervenție, service, reparații, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă și din Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei și să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.”

Normele legale precizate impun contribuabililor, pentru dovedirea utilizării exclusiv în scopul activității economice, întocmirea foii de parcurs, precizând și conținutul minimal al acesteia.

Deși societatea anexează contestației foi de parcurs, acestea nu au fost prezentate organelor de inspecție fiscală. Lăsând la o parte susținerile contestației, ca organele de inspecție fiscală nu i-au solicitat foile de parcurs, ca nedovedite, surprinde că la finalul inspecției fiscale, după înmânarea proiectului de RIF și cu ocazia discuției finale, punctul de vedere exprimat de societate (Anexa 9 la RIF) sub semnatura imputernicitului - director general Gheorghe Racaru, același care semnează și contestația, este să declare că este de acord cu constatările și consecințele fiscale prezentate în cadrul discuției finale din 20.08.2015. Deci nu se poate reține cu certitudine că societatea nu a avut cunoștința de solicitarea foilor de parcurs, cel puțin cu ocazia discuției finale, și că avea posibilitatea să depună aceste foi de parcurs odată cu punctul de vedere, dacă erau întocmite.

Este de remarcat că în anexa nr. 8 la RIF- Adresa nr. 3278680/19.08.2015 Instiintare privind discuția finală, s-a consemnat: „**Prezentei instiintari, ii este atasata sinteza constatarilor raportului de inspecție fiscală**”. Prin această „Instiintare” se aduce la cunoștința societății și dreptul de a formula în scris punct de vedere asupra constatarilor organelor de inspecție fiscală.

În RIF-ul din 20.08.2015 apare la pagina 43 „Capitolul VII- Sinteza constatarilor fiscale” în care se menționează doar stabilirea TVA suplimentară în suma de X lei.

Se reține că din actele întocmite de organele de inspecție fiscală, aflate în dosarul contestației nu rezultă că i-ar fi fost prezentat societății, în vederea formulării punctului de vedere și a discuției finale, proiectul raportului de inspecție fiscală sau constatările cuprinse în acesta ci doar „**sinteza constatarilor raportului de inspecție fiscală**”, care conform RIF-ului cuprinde un singur rand. Prin urmare societatea nu avea cum să constate lipsurile ce i se impută și astfel să poată formula un punct de vedere întemeiat. De asemenea, din același motiv, discuția finală apare ca fiind pur formală, în condițiile în care s-a rambursat 91,70% din taxa solicitată.

Pe de altă parte, în susținerea contestației, societatea are dreptul legal să depună documente noi, chiar dacă acestea nu au fost anterior prezentate organelor de inspecție fiscală. Desigur această neprezentare trebuie să aibă un motiv plauzibil, nu să se datoreze unei rele voințe sau faptului că aceste documente nu au existat la momentul inspecției, fiind confecționate ulterior pro causa. Astfel potrivit prevederilor art. 213 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și pct. 182.1. al Normelor metodologice de aplicare Codului de procedură fiscală aprobate prin HG nr. 1050/2004:

Codul de procedura fiscala:

“Art. 213 Soluționarea contestației

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Norme metodologice:

“Art. 213

182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Societatea a depus la dosarul contestației foi de parcurs lunare care cuprind nr. de înmatriculare și tipul autoturismului, kilometrajul la începutul și sfârșitul zilei, în unele cazuri și kilometrii parcurși ca diferență între începutul și sfârșitul zilei, prescurtări ale destinațiilor cursei, scopuri precum: mentenanța, țp. Piese, serviciu, BRD, Pullman, Piazza, Baumax Administrație Amzei etc.

Societatea a mai depus și copii ale facturilor de aprovizionare cu carburanți însoțite de o anexă-desfasurator în care se menționează nr. auto alimentat sau BLUEAIR1. Societatea susține că alimentările din desfasurator care au menționat BLUEAIR1 sunt destinate utilizării la un generator electric, fără a depune probe în acest sens. Se reține totuși că aceste alimentări BLUEAIR1, spre deosebire de celelalte, sunt în cantitate de peste 100 litri, ceea ce depășește capacitatea uzuală a rezervorului unui autoturism.

Deși organele de inspecție fiscală au avut la dispoziție documentele anexate contestației, după depunerea contestației, nu s-au pronunțat cu privire la conținutul acestora.

Chiar organele de inspecție fiscală precizează la pagina 24 din RIF că potrivit art. 4 din Directiva 112/2006/CE autoritățile fiscale pot solicita dovezi obiective privind desfășurarea de operațiuni taxabile. Potrivit art. 52 din OG nr. 92/2004 privind Codul de procedura fiscală:

“Art. 52 Obligația de a furniza informații

(1) Contribuabilul sau altă persoană împuternicită de acesta are obligația de a furniza organului fiscal informațiile necesare pentru determinarea stării de fapt fiscale. În același scop, organul fiscal are dreptul să solicite informații și altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. Informațiile furnizate de alte persoane se iau în considerare numai în măsura în care sunt confirmate și de alte mijloace de probă.

(2) Cererea de furnizare a informațiilor se formulează în scris și va specifica natura informațiilor solicitate pentru determinarea stării de fapt fiscale și documentele care susțin informațiile furnizate.”

Din interpretarea coroborată a prevederilor arătate anterior rezultă cu claritate că dreptul organelor fiscale de a solicita dovezi obiective privind scopul achizițiilor (de autoturisme, carburanți, piese auto) trebuie să se concretizeze în înscrisuri în care să fie clar specificate explicațiile și documentele solicitate. Corelativ obligația contribuabililor este să prezinte explicațiile și documentele solicitate, să precizeze care sunt documentele pe care le deține în legătură cu explicațiile solicitate.

Situația de fapt nu rezultă cu claritate nici din constatările organelor de inspecție fiscală și nici din susținerile și dovezile contestației. Organele de inspecție fiscală, deși arată că nu au fost prezentate de societate dovezi privind utilizarea exclusivă a vehiculelor în folosul activităților economice, nu au constatat cazuri de utilizare a vehiculelor în alte

scopuri, precum uzul personal. Contestatara nu lamureste suficient modul de utilizare a achizițiilor, spre exemplu nu rezulta din dosarul contestatiei scopurile in care este utilizat generatorul electric ce ar utiliza carburant auto sau ca acesta a consumat carburant auto.

În consecință, având în vedere cele expuse mai sus, precum și faptul că organul de soluționare a contestației nu se poate substitui echipei de inspecție fiscală și pentru a nu priva contribuabilul de calea administrativă de atac, se impune reanalizarea de către organele de inspecție fiscală a operațiunilor în speță prin raportare la prevederile legale în materie în vigoare în perioada verificată și în corelație cu toate evidentele și documentele aferente acestor operațiuni.

Cum in cauza nu s-au intocmit solicitari scrise de explicatii si documente, iar societatea depune in sustinerea cauzei documente noi, de natura celor avute in vedere cu ocazia neadmiterii deducerii taxei, ce prefigureaza o alta situatie de fapt decat cea retinuta de organele de inspectie fiscala, pentru ca aceste documente sa fie analizate in original de organele de inspectie fiscala, corelat cu evidenta fiscala, contabila si celelalte documente detinute de societate, se va desfiinta decizia contestata pentru TVA neadmisa la deducere in suma de X lei.

La acest punct sunt aplicabile, dupa caz, prevederile incidente din Codul de procedura fiscala aratate la punctul anterior, respectiv art. 7, art. 65, art. 105, art 216 alin. (3) si dispozitiile pct. 11.5, 11.6 si 11.7 din Instructiunile aprobate prin OPANAF 2906/2014;

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 7, art. 50, art. 52, art. 65, art. 105, art. 213 alin. (4) si art 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct.11.5, 11.6 si 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul presedintelui ANAF nr. 2906/2014:

DECIDE

Desființează partial Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-S1 X/2015, emisa de Administratia Sector 1 a Finantelor Publice in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S1 X/2015, pentru TVA suplimentara si respinsa la rambursare in suma de X lei, urmand ca organele de inspectie fiscala sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilei, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicarii, la Tribunalul Bucuresti.

Director General,